předpisy. Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha, 1934, cena 8 Kč, stran 70.

Autor podává tu úplný tekst zákona ze 24. II. 1934, č. 33 Sb. z. a n. a připojuje podstatné části materiálií i vlastní poznámky. Materiálie i poznámky přičleněny jsou k jednotlivým ustanovením zákona a přispějí jistě k provedení zákona v praksi. Nutno pochváliti, že autor vzal zřetel k novější literatuře exekučního práva, zejména tuzemské, a s ohledem na projevené tu názory vypracoval i svoje poznámky. Autor, který je úředníkem ministerstva spravedlnosti a jako takový se asi též účastnil prací na tomto zákoně, snaží se ovšem zákonný tekst leckde obhájiti, ač plný úspěch nelze mu vždy přiznati. De lege ferenda — zejména po stránce legislativní techniky — má zákon řadu neodpustitelnjch vad a lze se s nimi smířiti jen potud, pokud zákona nebude příliš často v praksi používáno. Kdyby však mělo dojíti k právě obrácenému výsledku, možno předvídati značný chaos v judikatuře, a sotva bude příliš pomoženo zemědělcům, v jichž prospěchu je zákon vydáván.

ý.

JUDr. K. L o u l a: **Zákon o dočasných opatřeních v exekučním a konkursním řízení proti nezaměstnaným s materiáliemi a prováděcími předpisy.** Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha, 1934, cena 5 Kč, stran 40.

I tady podává autor tímže způsobem tekst zákona spolu s materiáliemi a svými poznámkami. V celku lze odkázati na hořejší stručný referát, neboť i zákonodárný účel obou zákonů je společný i legislativní vady shora zmíněné se tu opakují. Též zpracování autorovo je stejně pečlivé a opírá se i tu o novější vědeckou literaturu.

ý.

Leopold Z i m m e r l: **Sachverständige Laienrichter?** (Recht und Staat in Geschichte und Gegenwart No 112.) Tübingen, J. C. B. Mohr 1934, str. 43, 1·50 M.

Autor, dříve docent ve Vídni a nyní univ. profesor v Marburce, zabývá se institucí soudců laiků výhradně s hlediska soudnictví trestního. Soudí, že tato instituce pozbyla sice v novém Německu smyslu, pokud jde o dosavadní formu zděděnou po liberalisticko-demokratickém období, že však může býti nahrazena odbornými soudci laiky, kteří mají určité speciální znalosti potřebné k rozhodnutí případu. Tak je tomu tam, kde třeba rozhodnouti o užití zabezpečovacích opatření, zejména v řízení proti osobám mladistvým. Mimoto navrhuje autor přibrání laického soudce s odbornými znalostmi (lépe bylo by mluviti o soudci dočasném na rozdíl od stálého) mimo jiné i tam, kde jde o posouzení příčetnosti obviněného a vůbec o rozhodování lékařských, politických a vojenských otázek.

Pokud jde o trestní řízení proti osobám mladistvým, nedoporučuje Zimmerl nic neobvyklého, jak patrno na př. i z našeho zákona o trestním soudnictví nad mládeží. Pokud se týče návrhu